

„Ať nechodí ke džbánu ten, kdo může jít k prameni“ Leonardo da Vinci.

Vyjádření ředitelky k sérii článků, uveřejněných ve Zdravotnickém deníku a zaměřených na činnost SZÚ Praha.

Státní zdravotní ústav (SZÚ) v rámci své odborné činnosti, kam spadá i komunikace o riziku různých složek životního a pracovního prostředí, o výskytu, příčinách a ochraně obyvatel před infekčními, ale i neinfekčními nemocemi, pravidelně sleduje nejen odborná periodika, ale také denní tisk a ostatní média, a to jak česká, tak i vybraná zahraniční. Je to jeden z významných zdrojů, přes něž se pracovníci SZÚ dostávají k informacím, co aktuálně zajímá či co řeší široká veřejnost. Informace z médií jsou pro práci SZÚ velice cenná, protože vedení i jednotlivá pracoviště mohou ve svých příspěvcích nebo při svých činnostech na tyto podněty reagovat. Pro vedení ústavu jsou publikované informace důležitou zpětnou vazbou. Řada odborníků ústavu pravidelně spolupracuje s různými typy médií, podává informace, účastní se besed s veřejností apod.

V poslední době jsme zaregistrovali poměrně velký zájem **internetového časopisu Zdravotnický deník** o různé aktivity SZÚ. Bohužel musím konstatovat, že většina článků obsahuje zkreslené, neúplné, mylné a často pro čtenáře zavádějící informace.

Na posledním článku **autorky Ludmily Hamplové**, který se týkal problematiky prevence HIV a byl ve Zdravotnickém deníku uveřejněn pod titulkem **„SZÚ je jako žába na prameni, brání efektivní prevenci HIV v Česku“** dne 14. 1. 2018, jehož plné znění lze nalézt na <http://www.zdravotnickydenik.cz/2018/01/szu-jako-zaba-prameni-brani-efektivni-prevenci-hiv-cesku/> se jednoznačně ukazuje nedostatečná informovanost redaktorky v otázkách prevence HIV/AIDS a způsobů její organizace v ČR. Text je ve vztahu k činnosti SZÚ zavádějící a napadá jej kvůli aktivitám, které SZÚ nepřísluší, protože tyto kompetence náleží jeho zřizovateli, tj. Ministerstvu zdravotnictví.

Vedení ústavu proto redaktorům Zdravotnického deníku nabízí a je vstřícné k odborným konzultacím nejen k tématům jednotlivých již vydaných článků, ale i tématům dalším, která SZÚ řeší a pro čtenáře Zdravotnického deníku mohou být zajímavá. SZÚ se nebrání ani kritickým článkům, protože kritika je vždy důvod hledat cestu ke zlepšení, ale na druhé straně by bylo dobré, aby byly podávány objektivní a nezkreslené informace, aby bylo možno předejít ať již záměrným či nezáměrným omylům, nepřesnostem. U většiny zejména tištěných medií bývá dobrým zvykem komunikovat o tématech s odborníky a provádět odborné korektury textu, případně posílat články k autorizaci, zejména pokud jsou vyjádření odborníků citována.

Ostatně paní redaktorka Ludmila Hamplová již má s touto běžně novináři využívanou praxí zkušenost. Možnost konzultace a získání pravdivých a relevantních informací od pracovníků SZÚ využívá, tudíž jejich vstřícnost, ochota a zejména vysoká odbornost by jí neměla být neznámá. Naposled této možnosti využila při přípravě článku pro týdeník **Téma** k problematice chřipky, kdy komunikovala s předním odborníkem z oboru epidemiologie MUDr. Janem Kynčlem, PhD. Je politováníhodné, že této dobré praxe nevyužila v rámci přípravy článků pro Zdravotnický deník jak k tématu z oblasti očkování, tak z oblasti prevence HIV/AIDS.